

**UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE PSIHOLOGIE ȘI ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI**

**Percepțiile profesorilor-studenți de educație fizică
evrei și arabi
asupra practicii de specialitate
dintr-o școală evreiască de pregătire**

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

DOCTORAND: Hadari Judith

COORDONATOR: Prof. Dr. V. Chis

CLUJ-NAPOCA

2011

Cuprins

Introducere	3
Capitolul I: Perspective teoretice	5
<i>Cadrul conceptual</i>	6
<i>Educația fizică în Israel</i>	8
<i>Structura și conținutul Programului de instruire în educația fizică</i>	10
<i>Practica de specialitate în Predarea educației fizice</i>	11
Capitolul II: Metodologia	13
<i>Design-ul cercetării</i>	13
<i>Populația investigată</i>	13
<i>Metodele de cercetare</i>	13
<i>Analiza datelor</i>	14
Capitolul III: Rezultatele cercetării	14
Capitolul IV: Concluzii	17
<i>Un model optimal al practicii de specialitate din domeniul educației fizice într-un colegiu multicultural</i>	19
<i>Contribuția la cunoaștere și recomandări</i>	20
<i>Referințe</i>	21

Introducere

Această lucrare reprezintă rezultatul unui studiu care a încercat să examineze percepțiile profesorilor-studenți de educație fizică, evrei și arabi, asupra practicii de specialitate dintr-o școală evreiască de pregătire. Este foarte important ca aceste percepții să fie scoase la lumină, în scopul de a îmbunătăți educația profesorilor și de a o face mai eficientă, în special în cazul profesorilor-studenți care provin dintr-o anumită cultură și își practică meseria într-o școală aparținând altei culturi, așa cum se întâmplă cu profesorii-studenți arabi din Israel. Aceste percepții și atitudini sunt semnificative pentru educația profesorilor, deoarece nu există politici clare ale Ministerului Educației cu privire la educația multiculturală a profesorilor.

Obiectivul cercetării a fost acela de a îmbunătăți practica de specialitate, subliniind, în același timp, o mai bună integrare a profesorilor-studenți arabi dintr-un colegiu multicultural și din școlile de pregătire evreiești, astfel încât să fie formați profesori mai buni în viitor, acordându-se atenție culturii din care provin, percepțiilor și atitudinilor lor.

Obiectivele cercetării au fost acelea de a examina:

- ✚ Percepțiile profesorilor-studenți de educație fizică, evrei și arabi, asupra practicii de specialitate dintr-o școală de pregătire evreiască.
- ✚ Problemele de disonanță cognitivă în formarea profesorilor-studenți arabi din școlile evreiești.
- ✚ Cum influențează cultura profesorilor-studenți percepția lor asupra practicii de specialitate.

Cercetarea a încercat să răspundă la următoarele întrebări:

1. Care sunt percepțiile profesorilor-studenți de educație fizică, evrei și arabi, asupra modelelor de practică de specialitate din școala de pregătire evreiască?
2. Care sunt principalele probleme de disonanță cognitivă ale studenților arabi la debutul pregătirii lor practice din școala evreiască?
3. Cum influențează cultura lor de origine percepția acestor elevi asupra pregătirii lor practice?

Întrebările de cercetare au servit ca temei pentru întrebările adresate participanților în decursul interviurilor realizate în prima etapă a cercetării, precum și pentru analiza lor din etapa a doua de cercetare.

Cercetarea de față s-a bazat pe o serie de ipoteze:

1. Profesorii-studenți de educație fizică, evrei și arabi, au aceleași percepții cu privire la practica de specialitate din școala de pregătire evreiască;
2. Profesorii-studenți atât evrei cât și arabi percep pregătirea practică drept un aspect major al procesului lor de instruire ca profesori;
3. Cultura de origine a profesorilor-studenți arabi creează o disonanță cognitivă atunci când aceștia profesează într-o școală de formare evreiască, ce are o cultură diferită;
4. Cultura de origine a profesorilor-studenți arabi nu influențează percepțiile lor asupra pregătirii practice.

Întrucât cercetările actuale se axează asupra percepțiilor oamenilor din sistemul de învățământ și asupra convingerilor profesorilor-studenți, designul cercetării a preferat o abordare metodologică mixtă, combinând metodele calitative și cantitative. Datele au fost colectate în prima etapă, după care constatările derivate din acestea au fost adunate pe baza unor interviuri semi-structurate.

Populația investigată în studiul de față a constat din profesori-studenți de educație fizică de la un colegiu de pregătire a profesorilor din partea de nord a Israelului, pe parcursul celui de-al doilea an universitar al lor dintr-un program de colegiu de patru ani. Douăzeci de profesori-studenți din sectoarele evreiești și arabe au fost intervievați. Interviurile au fost realizate în colegiu, înregistrate și analizate în termeni de conținut (Shkedi, 2003). Ce-a de-a doua etapă de cercetare a constat din 72 de chestionare, inclusiv declarații adunate din constatările bazate pe interviuri. Chestionarele au fost completate de 34 de profesori-studenți evrei și 38 de profesori-studenți arabi, fiind supuse apoi analizei statistice.

Principalele constatări arată că profesorii-studenți din ambele sectoare consideră că pregătirea practică de specialitate din școala evreiască este extrem de semnificativă și își exprimă satisfacția față de profesorii-maeștri, personalul, elevii și climatul școlar. O constatare suplimentară indică faptul că studenții arabi se confruntă cu o disonanță cognitivă în pregătirea lor practică din școala evreiască. Cu toate acestea, cei mai mulți profesori-studenți preferă să practice în școlile evreiești, datorită unor condiții mai bune și unei atitudini bune, pozitive față de educația fizică. Conform acestora, cultura lor de origine nu le afectează atitudinile față de pregătirea practică de specialitate.

Aceste constatări sunt în concordanță cu studiile din domeniul educației profesorilor (Zilberstein, 1998; Krothagen, 2001; Zeichner, 2010) care discută semnificația pregătirii practice de specialitate și caută să reducă lacunele de cunoaștere din domeniul multiculturalismului în procesul de instruire a profesorilor.

Se poate afirma că cercetarea a extins cunoștințele existente cu privire la percepțiile profesorilor-studenți de educație fizică, evrei și arabi, în ceea ce privește pregătirea practică din școala de formare evreiască, ceea ce ar putea conduce la îmbunătățirea procesului de pregătire a profesorilor dintr-un colegiu multicultural.

Cuvinte cheie: formarea profesorilor, instruirea profesorilor de educație fizică, profesori-studenți, percepții, pregătirea practică de specialitate, disonanța cognitivă, multiculturalism.

Capitolul I: Perspective teoretice

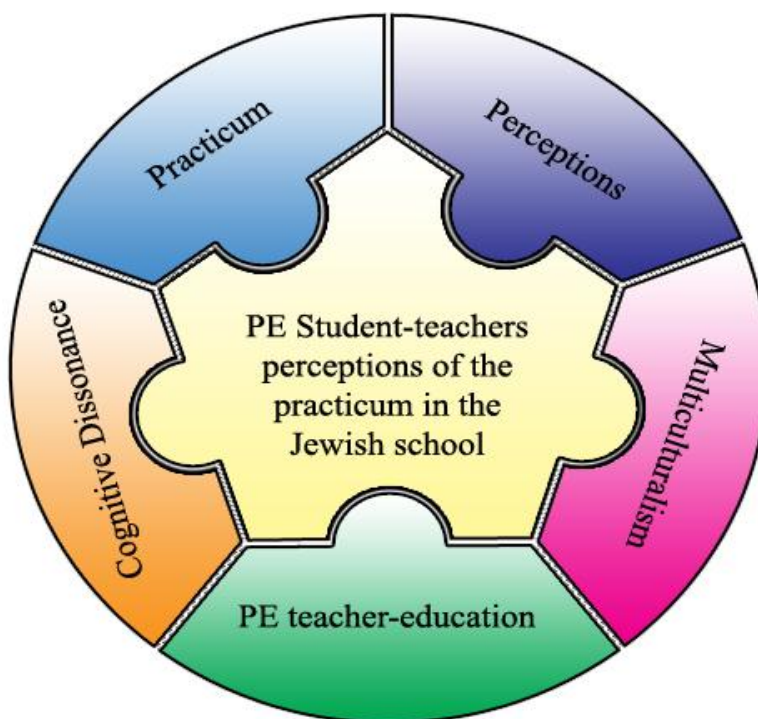
Puține s-au făcut în colegii în ceea ce privește explorarea fundalului cultural al studenților. Majoritatea cercetătorilor subliniază importanța zilei de pregătire practică de specialitate, însă au fost efectuate puține studii cu privire la disonanța cognitivă a studenților dintr-un sector având o anumită cultură care practică predarea într-un alt sector. Shkedi (2008) scrie că studenții nu ajung în colegiu tabula rasa, ci mai degrabă cu anumite impresii, atitudini și percepții anterioare. Zeichner (2010) observă legăturile imprecise dintre teoriile studiate în colegiu și ceea ce se întâmplă în realitate în școală.

Mediul învățământului superior oferă prima oportunitate pentru o întâlnire reală dintre studenții evrei și arabi (Sabirsky, 1990). Cercetările efectuate până în prezent sugerează că această întâlnire afectează atitudinile și valorile studenților.

În Israel nu există nici o politică de ansamblu a Ministerului Educației, iar profesorii și profesorii profesorilor nu au cunoștințe cu privire la educația din societățile multiculturale. Nu există curricule structurate în educația profesorilor. Fiecare colegiu face față problemei în funcție de înțelegerea și resursele sale. Nici instruirea studenților arabi în colegiile arabe nu le asigură pregătirea pentru predarea în societățile multiculturale. Ei susțin că aceasta este una dintre cauzele întâzierilor în procesul de introducere a unor schimbări în cazul profesorilor arabi (ElHaj, 1996).

Teoriile pe care se bazează această cercetare se află la baza cadrului său conceptual, care constă din următoarele concepte: instruirea profesorilor de educație fizică, pregătirea practică de specialitate în procesul de instruire a profesorilor, percepțiile, multiculturalismul și disonanța cognitivă, și se bazează pe teoriile despre formarea cadrelor didactice (Zeichner, 1990, 2010; Korthagen, 2004; Zilberstein, 1998,2005), în special pregătirea practică de specialitate (Sidentop, 2000), teoriile despre percepții, atitudini și convingeri (Richardson, 1996; Woolfolk, Hoy și Murphy, 2001) și teoriile care se axează pe multiculturalism și disonanța cognitivă, necesare pentru a înțelege tema de cercetare (Kymicka, 1989, 1995; Samocha, 1996; Koben, 2001; ElHaj, 2004).

Cadrul conceptual:

Legenda: Practicum = pregătirea practică de specialitate; Perceptions = Percepții; Multiculturalism = Multiculturalism; PE teacher-education = Instruirea profesorilor de educație fizică; Cognitive Dissonance = Disonanța cognitivă; PE Student-teachers perceptions of the practicum in the Jewish school = Percepțiile profesorilor-studenți de educație fizică asupra pregătirii practice de specialitate din școala evreiască

Figura de mai sus descrie conceptele care afectează percepțiile profesorilor-studenți de educație fizică, evrei și arabi, asupra pregătirii practice de specialitate din școala evreiască, interacțiunea conceptelor și contribuția acestora la percepțiile profesorilor-studenți.

Instruirea profesorilor de educație fizică: Pregătirea practică de specialitate pare a fi de mare importanță în instruirea profesorilor; cu toate acestea, abordările care prevalează în Israel, sunt cele care văd predarea ca o știință aplicată (Shulman, 1986) și pledează pentru predarea conținutului și a aplicării sale pe teren, precum și pentru împărtășirea unor cunoștințe practice reflexive. Acestea sunt aplicate de către profesorii-studenți în pregătirea practică de specialitate. Integrarea cunoștințelor teoretice și practice contribuie la calitatea formării profesorilor (Zeichner, 1990; Zilberstein, 1998). Aceste abordări sunt aplicate în programele de educație fizică din școlile israeliene. Profesorii-studenți studiază educația fizică și disciplinele de învățământ în colegiu, iar partea practic-reflexivă se aplică în ziua de pregătire practică de specialitate din școlile de formare. Deoarece educația fizică reprezintă un subiect practic, pregătirea practică de specialitate este de mare importanță în educația profesorilor-studenți.

Abordarea care predomină în colegiile de pregătire a profesorilor de educație fizică subliniază caracteristicile predării eficiente în școli și în colegiile care pregătesc profesorii. O caracteristică a predării eficiente este construirea abilităților de predare pentru îmbunătățirea proceselor de predare și învățare. Competențele de predare fac parte din abilitățile pedagogice care pot fi dobândite în procesul de instruire a profesorilor, care dobândesc cunoștințe pedagogice și de conținut în cursul pregătirii practice de specialitate. Aceste competențe sunt instrumentele de lucru ale cadrelor didactice, iar utilizarea lor îi ajută pe profesori să își planifice, organizeze, implementeze și evalueze munca (Yariv, 1999; Siedentop & Tannehill, 2000; Hativa, 2003).

Pregătirea practică de specialitate: Ziua când profesorii-studenți își încep pregătirea practică de specialitate constituie o etapă critică în procesul lor de formare, întrucât aici au acces efectiv la experiența de predare. Dificultățile profesorilor-studenți de a îndeplini cerințele complexe de predare provin din lipsa lor de experiență, lipsa de contacte cu personalul didactic și administrativ, dificultățile cu elevii și altele (Hsu, 2005). Procesul de instruire a profesorilor își dobândește caracteristicile sale unice din experiența profesorilor-studenți care se acumulează, în

timp ce profesorul-maestru și alte cadre didactice sunt implicate în această experiență, de la cultura școlii unde se face instruirea, cultura colegiului unde se face instruirea și curriculum-ul său. Mai mult decât atât, relațiile interpersonale dintre toate părțile implicate în program afectează, de asemenea, natura sa (Graham, 1997).

Percepțiile: Profesorii-studenți se bazează pe amintirile și experiențele lor ca elevi pentru a-i ajuta în formarea propriilor așteptări despre elevii lor (Grossman 1990); Ei au adesea pre-concepții și convingeri deschise despre predare și interacțiunea cu elevii, precum și idei explicite despre ei înșiși ca profesori (Tillema, 2000). Aceste idei și convingeri sunt dobândite din experiența lor școlară proprie și din alte experiențe personale (Leinhardt, 1988). Diverși cercetători definesc termenul de percepții ca atitudini, opinii și convingeri care se dezvoltă în procesul de învățare. Prezenta cercetare a examinat percepțiile profesorilor-studenți prin intermediul atitudinii lor exprimate în interviuri și chestionare. Pregătirea practică de specialitate este de mare importanță în ceea ce privește dezvoltarea disonanței cognitive a profesorilor-studenți (Hollingsworth, 1989; Kagan, 1992) care pornesc de la o cultură și "bagajele" sale și intră într-o cultură diferită, precum în cazul profesorilor-studenți arabi care încep pregătirea practică de specialitate într-o școală evreiască, fiind susceptibili de a experimenta o disonanță cognitivă.

Disonanța cognitivă și multiculturalismul: Teoria susține, în mare parte, că oamenii au un impuls motivațional pentru a menține o coerență între convingerile și atitudinile și acțiunile lor. Starea în care gândirea unei persoane se confruntă cu idei conflictuale și contradictorii este cunoscută ca disonanță cognitivă. Adesea există o disonanță cognitivă între felul în care oamenii își prezintă convingerile și atitudinile lor culturale și cine sunt ei cu adevărat.

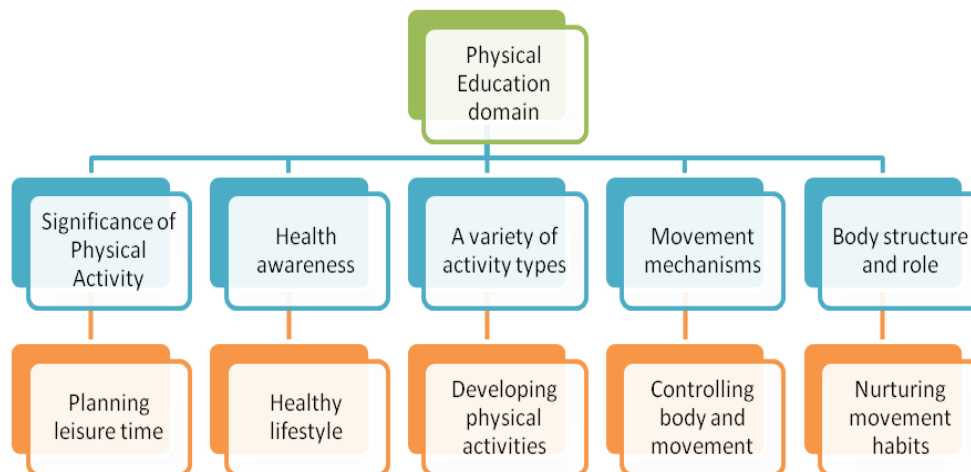
Un concept suplimentar în această cercetare este cel al multiculturalismului, deoarece populația de cercetare provine din două sectoare: sectorul evreiesc și sectorul arab. Termenul de "multiculturalism" cuprinde diferențele dintre grupurile etnice, diferențele dintre sexe, diferențele de clasă, diferențele rasiale și religioase. Contextul politic al multiculturalismului reprezintă locul în care grupul cultural joacă un rol semnificativ în sensul protecției libertăților individuale și realizării de sine (Kymicka, 1989, 1995). Contextul existențial al multiculturalismului rezultă din intuițiile persoanelor care înțeleg existența umană ca existență culturală. În cadrul colegiilor

de pregătire a profesorilor, profesorii-studenți din sectoarele arabe și evreiești se întâlnesc în cadrul instituțiilor de învățământ superior (Sabirsky, 1990). Această întâlnire le afectează atitudinile și valorile, profesorii-studenți exprimând atitudini mai liberale la adresa problemelor sociale și existând un declin al atitudinilor lor față de tradiție (Astin, 1977). În cele din urmă, cercetarea a condus la o mai bună înțelegere de a percepțiilor profesorilor-studenți evrei și arabi asupra pregătirii practice de specialitate din școala de pregătire evreiască, și la o mai bună înțelegere a problemelor pe care le implică trecerea de la o cultură la alta. Aceasta, la rândul său, poate duce la o mai bună pregătire practică de specialitate.

Educația fizică în Israel

Obiectivele educației fizice în sistemul de învățământ israelian sunt acelea de a spori starea de sănătate a elevului și de a dezvolta forma fizică a elevului, ceea ce va contribui la performarea de către elev a sarcinilor de zi cu zi. În plus, statul are zeci de inspectorii de educație fizică și alți funcționari, precum și un sistem de colegii de educație fizică pentru formarea și perfecționarea cadrelor didactice. Educația fizică este unul dintre subiectele de predare, care este dedicat dezvoltării capacităților fizice, formei fizice și obiceiurilor corespunzătoare de mișcare și postură. Spre deosebire de alte discipline de predare, educația fizică nu se preocupă prea mult de teorie (Efrati, Artzi și Ben-Sira, 1995). Conform constatărilor din diferite studii, educația fizică este considerată "îmbogățire" (Hanegbi și Feigin, 1998). La fel ca în alte țări, educația fizică este încă obligatorie, cel puțin în unii ani de școală. Punerea în aplicare este de 100%, cel mai mare procentaj comparativ cu alte țări.

Domeniul educației fizice:

Legenda:

Physical Education domain = Domeniul educației fizice
Significance of Physical Activity = Semnificația activității fizice
Health awareness = Conștientizarea factorilor de sănătate
A variety of activity types = O diversitate de tipuri de activități
Movement mechanisms = Mecanisme de mișcare
Body structure and role = Structura și rolul corpului
Planning leisure time = Planificarea timpului liber
Healthy lifestyle = Stil de viață sănătos
Developing physical activities = Dezvoltarea activităților fizice
Controlling body and movement = Controlul asupra trupului și mișcării
Nurturing movement habits = Cultivarea obiceiurilor de mișcare

Structura și conținutul curricular

Curriculum-ul și conținutul său sunt structurate în funcție de grupe de vârstă:

1. Pre-școlară – mișcare și muzică;
2. Prima și a doua clasă – subiecte de bază;
3. Clasa a treia - a șasea – "O piață de competențe";
4. Clasa a șaptea - a zecea – O varietate de sporturi;
5. Clasa a zecea - a douăsprezecea – Alegerea dintr-o selecție limitată.

Există o cerință de a integra disciplinele teoretice în activități practice, prin care conținuturile teoretice să devină motive pentru punerea în aplicare a programului practic, iar subiectele teoretice să fie predate în cadrul lecțiilor practice.

Educația fizică în sectorul arab

Majoritatea școlilor arabe alocă o oră pe săptămână educației fizice în învățământul primar și două ore în școala gimnazială. Unele dintre licee și majoritatea școlilor primare nu au facilități sportive care sunt necesare pentru activitatea fizică. Astfel, este dificil să existe lecții serioase consecutive de educație fizică. Situația este și mai gravă în cazul fetelor din sectorul arab. Datorită diferențelor de gen în percepția asupra educației fizice la nivelurile personal și sistemic, fetele musulmane sunt influențate și trebuie să facă față tuturor factorilor religioși și culturali, precum și codurilor de comportament care le afectează participarea la lecțiile de educație fizică (Arar, 2006).

Formarea profesorilor de educație fizică

Toate colegiile israeliene unde se asigură educația profesorilor formează profesori de educație fizică de la nivel pre-școlar la liceu, și le furnizează profesorilor-studenți competențe de instruire fizică a adulților. Pe parcursul studiilor lor, profesorii-studenți primesc cunoștințe teoretice și practice, precum și competențe în domeniile educației, predării și educației fizice, astfel încât să pregătească profesori de educație fizică cu cunoștințe cuprinzătoare și competențe multi-disciplinare.

Cerințele de admitere la colegiu sunt aceleași pentru toate sectoarele de populație: O medie mare a certificatului de înmatriculare (85 sau peste) și îndeplinirea cerințelor de examen de treaptă ale Statului Israel. Programul reprezintă un traseu de patru ani, la sfârșitul căruia profesorii-studenți primesc o diplomă în Educația Fizică și un certificat de predare.

Nici unul dintre colegiile academice arabe din Israel nu are un program de educație fizică, și, prin urmare, majoritatea profesorilor-studenți de educație fizică se înscriu în colegii evreiești. Condițiile de intrare în colegiile arabe sunt foarte asemănătoare cu cele din colegiile evreiești. De obicei, după absolvire, profesorii-studenți arabi se integrează în școlile din sectorul arab.

Structura și conținutul Programului de pregătire în educația fizică

Curriculum-ul Educației fizice a fost elaborat în conformitate cu toate cele de mai sus, și cu "Liniile directoare Ariav" (Ariav Layout 2006). Programul se întinde pe patru ani:

1. Studii pentru predarea educației fizice - 36 ore, inclusiv: psihologia dezvoltării și cea educațională, psihologia educației fizice, statisticile descriptive, metodele de evaluare, orientarea academică, sociologia educației fizice, metodele din educația fizică, aplicarea predării și pregătirea practică de specialitate, managementul clasei, ateliere de practică, integrarea copiilor cu nevoi speciale, introducere în educația specială.
2. Studiile de disciplină - Educația fizică - 56 ore - ramuri ale sportului, teoria mișcării, cultivarea posturii, controlul motor, bio-mecanica, anatomie și introducerea de laborator în știința vieții, fiziologia efortului, organizarea evenimentelor sportive, opțiunea între seminarii, specializarea într-un subiect academic secundar, cum ar fi educația adulților, promovarea sănătății și recreării.
3. Studii de bază și de îmbogățire - 6 ore, inclusiv engleză, competențe lingvistice, competențe informatice, educația pentru democrație și patrimoniul național.

Total: 96 ore timp de patru ani de pregătire pentru a preda educația fizică.

Pregătirea practică de specialitate în predarea educației fizice

Curriculum-ul educației fizice include formarea de la nivel pre-școlar până la sfârșitul liceului, ceea ce înseamnă timp de trei ani de studiu în care profesorii-studenți se pregătesc pentru a preda la toate nivelurile, înainte de cel de al patrulea an de experiență practică. Pe parcursul instruirii, profesorii-studenți se angajează în pregătirea practică de specialitate din școala primară timp de doi ani (primul și al doilea), precum și din liceu, în al treilea an. Pregătirea practică de specialitate are loc o dată pe săptămână în școala de pregătire, și de două ori pe an, profesorii-studenți se angajează într-o săptămână completă de practică (Yonai, 2003).

Cele mai multe colegii de educație fizică din Israel practică modelul tradițional al pregătirii de specialitate, întrucât școlile primare care servesc drept școli de instruire au un singur profesor de educație fizică pe școală și numărul de lecții este limitat; astfel, fiecare profesor poate lucra doar cu unul sau doi profesori-studenți. Școlile de instruire sunt alese în funcție de calitatea profesorilor de educație fizică, recomandările inspectoratului de educație fizică și condițiile prevăzute de școli, cum ar fi sălile de sport și terenurile de sport. Cei mai mulți profesori-maeștri sunt profesori veterani dispuși să antreneze profesori-studenți.

Experiența de predare a abilităților fizice este deosebit de importantă pentru profesorii-studenți de educație fizică. Modelul PDS este un model de practici inovatoare și eficiente, dar nu

se potrivește pregătirii practice de specialitate în educația fizică, în special în școlile primare, unde există doar un singur profesor și numărul de ore este limitat.

În al treilea an, profesorii-studenți fac practica în licee unde profesorii-studenți sunt însoțiți de 4-6 profesori de educație fizică (unul sau doi profesori-studenți la un cadru didactic). În unele colegii, profesorii-studenți experimentează un model al "clasei laborator" în primul an – o clasă este adusă la facultate și profesorii-studenți practică predarea la elevi sub supravegherea profesorilor de la clasă și a instructorului pedagog. În plus, modelul "predării la colegi" este utilizat înainte de a începe practica la școală. Potrivit Layout-ului Ariav (2006), profesorii-studenți fac 15 de practică în decurs de trei ani.

Educația fizică și Pregătirea practică de specialitate "Ohalo" (colegiul în care a fost realizată cercetarea)

Tabelul următor prezintă diferite modele de pregătire practică de specialitate în "Ohalo". Aceste modele expun profesorul-student la metode și evenimente de predare diferite, care sunt discutate mai târziu în clasă, subliniind transferurile "de la teren la clasă, și de la clasă la teren". Prin urmare, profesorul-student poate beneficia de experiența practică la școală.

Programul de pregătire practică de specialitate din Colegiul "Ohalo"

Tipuri de mentorat	Numărul zilelor de pregătire practică	Opțiunea școlară	Focus	An
Modelul tradițional - de predare la colegi și de observare a muncii acestora. Profesorul vizitează școlile de pregătire prin rotație.	1. O dată pe săptămână 2. O săptămână întreagă de practică	Primul semestru - în colegiu. Al doilea semestru într-o școală aleasă de instructorul pedagogic	1. Predarea la colegi – primul semestru 2. Predarea în școala elementară	1
1. Modelul tradițional 2. Școala de instruire - instructorul pedagogic plasează un grup de profesori-studenți în aceeași școală sau petrece timp cu ei.	1. O zi pe săptămână 2. Două săptămâni întregi de practică pe an. Câte o săptămână de fiecare dată.	Aprobat de către instructorul pedagogic, de către inspectorul de educație fizică care studiază cererea studentului	Predarea în școala elementară	2
Modelul Școlii de pregătire. Există o serie de profesori-maeștri în fiecare școală, precum și un număr de profesori-studenți	1. O zi pe săptămână 2. Două săptămâni întregi de practică pe an. Câte o săptămână de fiecare dată.	Ales de student, aprobat de către instructorul pedagogic	Predarea la nivel pre-liceal sau în liceu	3
Studentul revine la colegiu pentru un atelier de internship, de obicei, coordonat de către instructorul pedagogic	În funcție de numărul orelor de predare. Însoțit de un profesor-maestru	Alegerea studentului îndrumat de către inspector sau direct de către directorul școlii	Profesor-student devine un stagiar în școală, în cazul în care el sau ea este absorbit/ă în calitate de profesor	4

Capitolul II: Metodologia

Designul cercetării

Designul cercetării este mixt, combinând metodele calitative și cantitative. Cercetarea a fost realizată în două etape, concluziile primei etape, cea calitativă, generând a doua etapă, cantitativă (Creswell & CARK Plano, 2007).

Datele colectate în prima etapă au fost adunate pe baza unor interviuri semi-structurate. Datele colectate în etapa a doua au fost extrase din chestionare închise, administrate la un număr mai mare de profesori-studenți, în vederea consolidării datelor, în conformitate cu întrebările de cercetare.

Populația investigată

Populația investigată a constat în profesori-studenți de educație fizică, evrei și arabi, aflați în al doilea an de studiu la un colegiu de pregătire a cadrelor didactice din partea de nord a Israelului.

Zece profesori-studenți (50%) au fost din sectorul arab și zece (50%) din sectorul evreiesc. Toți profesorii-studenți au avut pregătirea practică de specialitate în școli evreiești primare din nordul Israelului. Grupul a fost ales aleatoriu, în funcție de disponibilitatea profesorilor-studenți și dorința lor de a fi intervievați. Interviurile au fost realizate în colegiu, înregistrate și analizate în termeni de conținut (Shkedi, 2003). Această analiză a generat declarațiile pentru chestionarele administrate în faza a doua de cercetare.

În etapa a doua de cercetare, chestionarele de tip închis au fost administrate la 72 (47.22%) de studenți din anul doi, care făceau practică în școala evreiască: 38 (52.78%) de profesori-studenți arabi și 34 (47.22%) de profesori-studenți evrei, și au fost analizate statistic. Eșantionul este unul de conveniență.

Metodele cercetării

În prima etapă, cea calitativă, cercetarea a constat în interviuri semi-structurate, iar a doua etapă, cea cantitativă, a constat în chestionare de tip închis. Alegerea acestor instrumente a fost adecvată cercetării deoarece obiectivul ei principal a fost acela de a examina percepțiile profesorilor-studenți de educație fizică, evrei și arabi, în ceea ce privește pregătirea practică de specialitate în școala de pregătire evreiască. Pentru a face acest lucru, a trebuit să utilizăm un

instrument calitativ, precum interviul semi-structurat cu participanții (Woolfolk, Hoy și Murphy, 2001), astfel încât să scoatem în evidență atitudinile lor și, astfel, să reliefăm care sunt percepțiile lor.

A doua etapă, a cercetării cantitative, a inclus un chestionar de tip închis, bazat pe temele și categoriile care decurg din analiza rezultatelor interviului, astfel încât să se extindă cunoștințele cu privire la întrebările și obiectivele cercetării (Alpert, 2010).

Analiza datelor

Etapele analizei:

În prima etapă, materialele au fost analizate în conformitate cu metoda analizei tematice, care se ocupă cu cuvintele și descrierile profesorilor-studenți participanți, reflectându-le percepțiile și atitudinile. Analiza s-a axat pe fragmente de text în context (Lincoln și Guba, 1985). Apoi, am împărțit datele în segmente semnificative referitoare la teme, prin identificarea segmentelor care tratează același subiect și au o perspectivă conceptuală comună, punând, de asemenea, întrebări și comparând cazurile și dând nume unor fenomene similare (Strauss & Corbin, 1990) Apoi, în etapa analizei cartografice, conexiunile dintre fragmentele tematice a condus la categorii. Am creat un arbore de "categorii", care a fost împărțit în șase categorii principale: Percepția asupra educației fizice, Percepția asupra pregătirii practice de specialitate, Dimensiunea interpersonală a relației dintre profesorul-student și profesorul-maestru de educație fizică, Disonanța cognitivă, Multiculturalismul și Climatul școlar din colegiile evreiești și arabe. Aceste categorii au constituit răspunsul la întrebările de cercetare, reafirmând ipotezele.

În a doua etapă, cea cantitativă, datele au fost culese în colegiul multicultural "Ohalo" prin intermediul chestionarelor distribuite profesorilor-studenți de educație fizică și au fost analizate statistic.

Capitolul III: Rezultatele cercetării

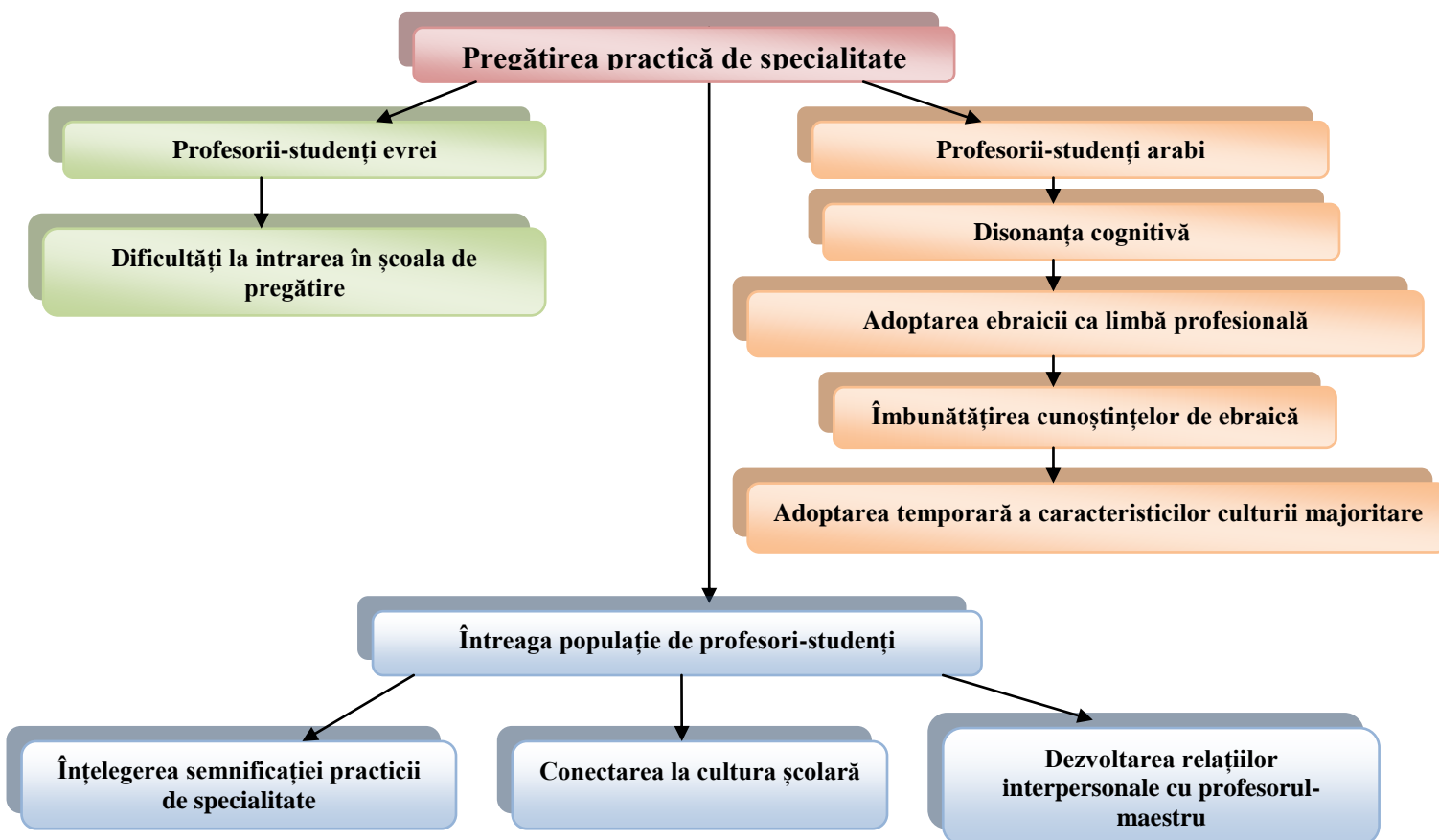
Principalele constatări arată că profesorii-studenți din ambele sectoare consideră că pregătirea practică de specialitate din școala evreiască ca fiind extrem de semnificativă și își exprimă satisfacția în legătură cu profesorii-maeștri, personalul, elevii și climatului școlar.

O constatare suplimentară indică faptul că studenții arabi sunt supuși unei disonanțe cognitive în pregătirea practică de specialitate din școala evreiască. Disonanța se regăsește în

toate domeniile: dificultățile de limbaj sunt exprimate în această disonanță cognitivă care îi afectează pe vorbitorii de limbă arabă ce studiază, predau și trebuie să gândească în ebraică, întrucât termenii profesionali sunt în ebraică și ei nu pot să îi traducă în limba arabă; cultura școlară este diferită, și tot așa sunt comportamentul elevilor, atitudinile cadrelor didactice, și atmosfera. Această disonanță cognitivă se exprimă și în raport cu vacanțele. În colegiu și în școală, sărbătorile evreiești sunt recunoscute prin ceremonii și petreceri, în timp ce studenților arabi nu li se permite să meargă la școală în zilele lor de sărbătoare, iar sărbătorile din cultura lor proprie nu sunt recunoscute oficial.

Cu toate acestea, majoritatea profesorilor-studenți preferă să practice în școlile evreiești, datorită unor condiții mai bune și unei atitudini bune, pozitive față de educația fizică. Potrivit lor, cultura lor de origine nu le afectează atitudinile față de pregătirea practică de specialitate. Concluziile sunt reprezentate în figura de mai jos:

Percepțiile profesorilor-studenți de educație fizică, evrei și arabi, asupra practicii de specialitate din școala de pregătire evreiască

Explicația figurii:

În această cercetare, profesorii-studenți de educație fizică, evrei și arabi, dintr-un colegiu multicultural își încep pregătirea practică de specialitate într-o școală evreiască. Toți profesorii-studenți de educație fizică percep pregătirea practică de specialitate ca fiind de cea mai mare importanță pe parcursul formării lor, fiind și locul unde au experiența lumii reale a profesoratului, după cum se menționează în teoriile referitoare la educația profesorilor (Zeichner, 2010). La intrarea în această lume, profesorii-studenți întâmpină dificultăți, care sunt firești atunci când iau contact cu școala de pregătire. Deși profesorii-studenți evrei sunt familiarizați cu cultura școlară și climatul din propriile lor zile pe băncile școlii (Shkedi, 2008), ei se confruntă în continuare cu dificultăți ca viitori profesori. Totuși, după șocul inițial, profesorii-studenți evrei se regăsesc funcționând într-o cultură familiară, cele mai multe dificultăți pe care le întâmpină ținând de faptul că sunt profesori-studenți care se confruntă cu aspectele practice ale predării.

Dincolo de dificultățile evidente pe care le implică intrarea în lumea activității practice de predare, profesorii-studenți arabi au experiența unei disonanțe cognitive, întrucât ei provin dintr-o anumită cultură și sunt introduși în o altă cultură (El-Haj, 2006; Arar, 2009). În școala de pregătire evreiască, ei sunt expuși la o lume și o cultură care sunt diferite, dar pe de alta parte, sunt, de asemenea, expuși la avantajele unei școli bine dotate, cu condiții bune de învățare și o atitudine pozitivă față de educația fizică. Acest lucru conduce la o percepție pozitivă din partea lor față de pregătirea practică de specialitate în școala de pregătire evreiască. Pentru a face față disonanței cognitive, profesorii-studenți arabi se bazează pe:

- ✚ Predarea educației fizice prin utilizarea de termeni profesionali în ebraică. Acest lucru le îmbunătățește dezvoltarea profesională, dar cauzează dificultăți în traducerea termenilor în arabă; ei pot folosi termenii ebraici în viitor, atunci când vor predă în școlile arabe;
- ✚ Profesorii-studenți arabi adoptă caracteristici ale culturii evreiești prin participarea la ceremonii și festivități ocazionate de sărbătorile evreiești. Ei doresc să fie egali în toate privințele, iar aceste caracteristici culturale reprezintă o parte din climatul și cultura școlii.
- ✚ Ca rezultat al tuturor celor de mai sus, profesorii-studenți arabi își îmbunătățesc cunoștințele de ebraică, reducând astfel nivelul de disonanță. **Această constatare se regăsește doar în această cercetare.**

✚ În plus, asemeni colegilor lor profesori-studenți evrei, profesorii-studenți arabi subliniază importanța pregătirii practice de specialitate, se conectează la cultura școlii; personalul îi ajută în practică prin furnizarea unui mediu de învățare bun, unei abordări de susținere și încurajare, în special în relațiile interpersonale pe care profesorii-studenți din ambele sectoare le au cu profesorii-maeștri - înțelegere, ajutor și sprijin din partea profesorilor-maeștri (Maskit și, 2001; Bullough, 2008), ducând la o percepție din partea profesorilor-studenți asupra pregătirii practice de specialitate în școala evreiască, care este văzută într-o lumina specială.

În ceea ce privește multiculturalismul în facultate, este evident că profesorii-studenți arabi doresc să fie egali, și simt că sunt, deși le este greu la început. Cu toate acestea, după cum susține Sagi (1993), oamenii sunt ființe multiculturale, deși se poate să nu conștientizeze acest lucru, și în această cercetare toți participanții subliniază egalitatea tuturor profesorilor-studenți.

Aceste constatări sunt în concordanță cu studiile din domeniul educației profesorilor (Zilberstein, 1998; Krothagen, 2001; Zeichner, 2010), care discută semnificația pregătirii practice de specialitate și caută să reducă lacunele de cunoștințe din domeniul multiculturalismului în procesul de educație a profesorilor.

Capitolul IV: Concluzii

Concluziile conceptuale care decurg din cele factice au pus în lumină importanța pregătirii practice de specialitate în procesul de educație a profesorilor, în general, și în educația fizică, în special, într-un colegiu multicultural, unde nu există diferențe de percepție între profesorii-studenți arabi și evrei. Aceste concluzii subliniază importanța unei școli bune de pregătire, unde climatul este pozitiv, și unde există profesori-maeștri, echipamente și condiții bune de învățare, precum și un mediu de susținere, profesorii-studenți fiind ajutați în ziua pregătirii practice de specialitate. Chiar și studenții dintr-un sector diferit de populație apreciază școala și consideră că este benefică pentru practica lor, deși nu este ușor pentru ei, și în ciuda disonanței cognitive prin care trec.

Încercarea de a îmbunătăți procesul de formare a profesorilor-studenți dintr-un colegiu multicultural trebuie să îi ajute să își expună convingerile și cultura din care provin. Aceasta va duce la o mai bună înțelegere a experienței prin care trec profesorii-studenți pe parcursul

pregătirii practice de specialitate din școala de pregătire, unde cultura este diferită de a lor, reducând nivelul de disonanță cognitivă și ușurându-le experiența de predare.

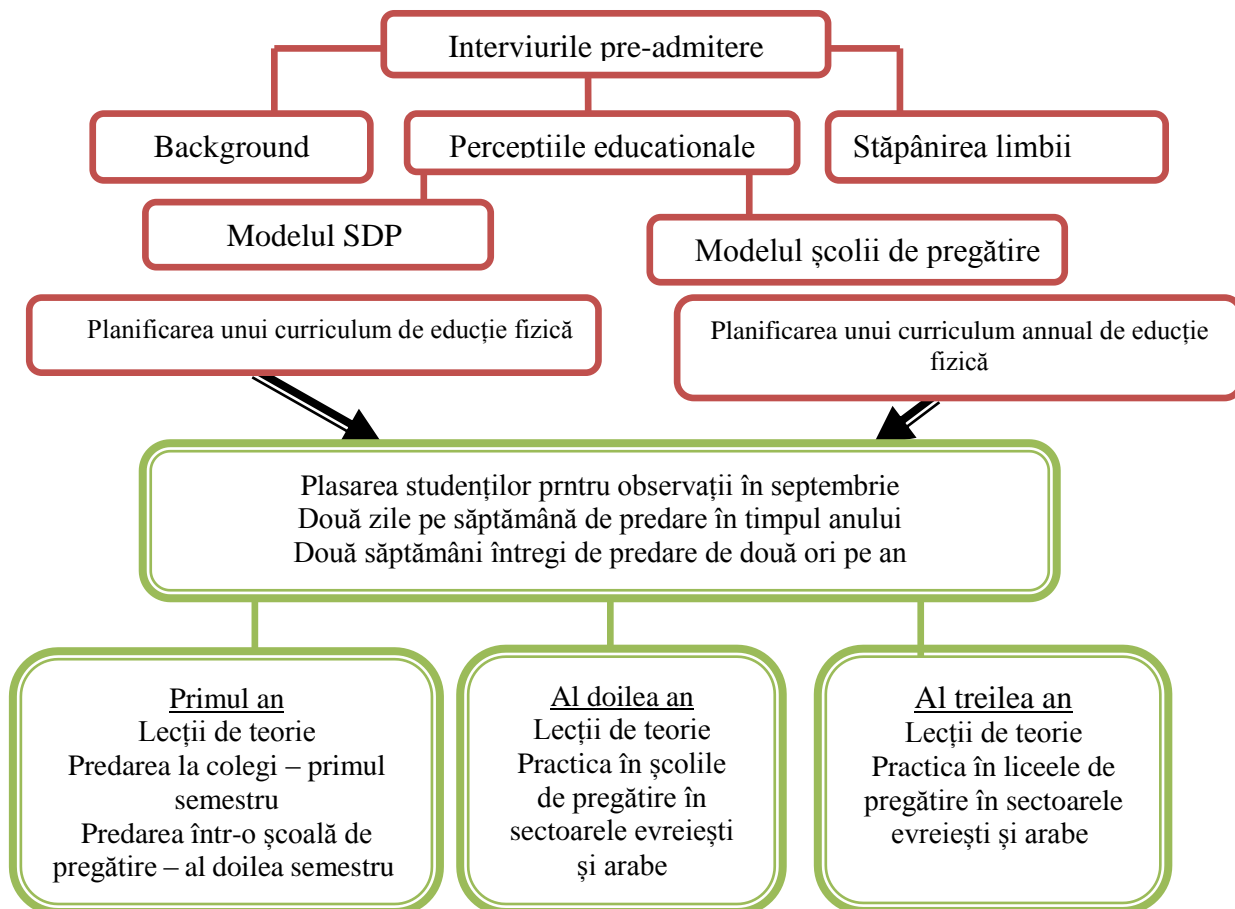
Prin urmare, concluziile practice ale acestei cercetări sunt:

- ✚ Examinarea contextelor culturale în etapele de acceptare a studenților la colegiu și prevenirea abandonului școlar. În această etapă, este important să se înțeleagă cine sunt studenții care vin să studieze educația fizică, care este background-ul lor cultural și ce îi motivează să predea educația fizică. Această înțelegere, înainte de admiterea studenților, poate contribui la îmbunătățirea educației multiculturale a cadrelor didactice și o poate face mai eficientă.
- ✚ Proiectarea unui model de practică mai bun și mai eficient, care să ia în considerare background-ul cultural al profesorilor-studenți, în așa fel încât să reducă la minimum nivelul de disonanță cognitivă, prin pregătirea profesorilor-studenți dintr-o cultură diferită să facă față unei pregătiri practice de specialitate în școala de pregătire evreiască, prin vizite ghidate și observații atât din partea instructorului pedagogic, cât și a profesorului-maestru. Mai mult, conversațiile de la început cu studenții care provin dintr-o altă cultură pot expune convingerile și atitudinile lor față de predare și pot contribui, de asemenea, la a-i ajuta pe instructorul pedagogic și profesorul-maestru în pregătirea unei practici de specialitate mai bune.
- ✚ În plus, există o nevoie de a dezvolta școli bune de instruire în școlile arabe, de adoptare a Modelului SDP (Școala de Dezvoltare Profesională), modificându-se astfel implicarea instructorilor pedagogici în studiul acestei profesii în cadrul școlii, aducând inovații de la colegiu în școală, și, astfel, ducând la creșterea nivelului subiectului în școală, ceea ce va conduce la o atitudine mult mai pozitivă a școlii față de educația fizică.
- ✚ Îmbunătățirea condițiilor și echipamentelor pentru predarea educației fizice în școlile arabe, astfel încât mai mulți profesori-studenți să poată avea această experiență, în cele mai bune condiții posibile, în propria cultură.
- ✚ Luarea în calcul a priorităților diferite ale studenților, și rezolvarea dificultăților și problemelor, ca urmare a întâlnirii dintre diferitele grupuri culturale.
- ✚ La facultate: integrarea unei abordări multiculturale în curriculum-ul general și didactic, și furnizarea de instrumente pentru competențe creative în proiectarea planurilor de

învățământ multicultural, precum și predarea conceptelor legate de valoarea predării, cum ar fi justiția și egalitatea în momente diferite și în locuri diferite .

Un model optim al pregătirii practice de specialitate în educația fizică într-un colegiu multicultural

Modelul optim al pregătirii practice de specialitate pentru profesorii-studenți din diferite culturi ia în considerare background-ul și cultura lor. Școlile de instruire vor fi alese pe baza dorinței lor de a coopera cu colegiul și oferă profesori-maeștri cu recomandări, care sunt pregătiți corespunzător pentru a lucra cu profesorii-studenți, care au acces la echipamente și facilități și exprimă o atitudine pozitivă față de predarea educației fizice. Colegiul va coopera cu școala în proiectarea și punerea în aplicare a curriculum-ului, va pregăti profesori-maeștri, va investi în creșterea gradului de conștientizare a educației fizice și a unui stil de viață sănătos, și va sprijini profesorii-studenți în școală. Profesorii-studenți vor fi evaluați atât de către profesorii-maeștri, cât și de instructorii pedagogici.

În timpul tuturor anilor de pregătire ca profesor, vor fi efectuate interviuri cu caracter personal cu profesorii-studenți, în scopul de a obține o mai bună înțelegere asupra background-ului lor, percepțiilor educaționale și cunoștințelor lor de ebraică (profesorii-studenți arabi). Intrarea în școlile de formare va fi treptată și va fi însoțită de implicare în planificarea și predarea educației fizice în școala de pregătire.

Contribuția la cunoaștere și recomandări

Această cercetare este inovatoare, întrucât s-a scris foarte puțin despre intrarea profesorilor-studenți dintr-o cultură în pregătirea practică de specialitate care se desfășoară într-o altă cultură. Percepțiile profesorilor-studenți aruncă o lumină nouă asupra formării cadrelor didactice într-un colegiu multicultural.

Această cercetare este, de asemenea, universală. Problema multiculturalismului este relevantă la nivel mondial, și această cercetare ar putea contribui la aducerea de noi perspective în ceea ce privește problema formării cadrelor didactice în țările multiculturale. Teoria dezvoltată în această cercetare ar putea fi semnificativă pentru sistemele de educație, în general, și a mentorilor cadrelor didactice, în special. În plus, noua teorie sugerează diferite moduri de selectare, acceptare și dezvoltare a profesorilor-studenți din diferite culturi, astfel încât să poată sugera modificări ale politicilor de formare a cadrelor didactice din întreaga lume. Acest nou mod de gândire poate îmbunătăți educația profesorilor și o poate face mai eficientă în contextul multicultural.

Această cercetare poate duce, de asemenea, la înțelegerea diferitelor teorii despre formarea cadrelor didactice, avansând astfel cercetarea din domeniul educației profesorilor și al multiculturalismului. Mai mult decât atât, această cercetare necesită a fi continuată, în vederea dezvoltării cunoașterii instructorilor pedagogici și profesorilor-maeștri prin intermediul interviurilor și chestionarelor.

În cele din urmă, se poate spune ca această cercetare a extins cunoștințele existente despre pregătirea practică de specialitate în programul de formare a profesorilor de educație fizică într-un context trans-cultural. Astfel, această cercetare a redus lacunele din domeniul cunoașterii și a dus la o schimbare în politica de formare a cadrelor didactice din mediile

multiculturale. Concluziile sunt universale și sunt adecvate pentru instituțiile de pregătire a cadrelor didactice din țările cu societăți multiculturale, deși problema multiculturalismului în această cercetare este unică, întrucât nu există vreun alt loc în lume în care cetățenii unui stat (arabii israelieni) să aparțină unei națiuni (palestiniene) care se află într-o stare de conflict cu statul lor.

Referințe

- Alpert, B. (2010.) *Integrating Quantitative Analysis in Qualitative Research* In: Kessen, L. Krummer-Nevo, M. (EDs). **Data Analysis in Qualitative Research**. Beersheba: University of the Negev (În ebraică)
- Arar, K.H. (2006). Attitudes of Arab High-School Pupils towards Physical Education. Teză de doctorat, Anglia Ruskin University.
- Ariav Layout (2006). *Decision of the Higher Education Council, November 21st 2006, Guidelines for Teacher-Education in Higher Education Institutions in Israel, The Ariav Committee Report* (În ebraică)
- Astin, A. W. (1977). **Four Critical Years: Effects of College on Beliefs, Attitudes and Knowledge**. San Francisco: Jossey-Bass
- Bullough, K. M. Hall, R.J. Draper, L.K. Smith, Robert. V. Jr. (2008). *More than a Place to Teach: Exploring the Perceptions of the Roles and Responsibilities of Mentor Teachers, Mentoring and Tutoring: Partnership in Learning*. 16(3), pp. 328-345.
- Creswell, J.W. & Plano Clark, W.L. (2007) **Designing and Conducting Mixed Methods Research**. Thousand Oaks, CA: Sage
- Cuban L. (2000). **Multicultural Education in the 21st Century: Multiple Perspectives on Its Past, Present, and Future**; A Symposium Presented at the EARA Conference, New Orleans LA.
- Efrati, N. Artzi, Z. Ben-Sira, D. (1995). *Education Agents' and Pupils' Perceptions of the Physical Education Teacher's Main Role*. **Bitnua**, 3 (2) 131 – 155 (În ebraică)
- ElHaj, M. (1996). **Education among Israeli Arabs**. Jerusalem: Magness.
- Elhaj, M. (2004) – *Education During Conflict: Cultural Hegemony as Opposed to Controlled Multiculturalism*. In: M. Elhaj & A. Ben-Eliezer (Editors), **Sociology of Peace and Security in Israel's Changing Times** (pg. 295-328), Haifa; Haifa University
- Graham, P., (1997). *Tensions in the Mentor Teacher – Student-Teacher Relationship: Creating Productive Steps for Learning within a High-School English Teacher Education Program*. **Teaching and Teacher Education**, 13(5), pp. 513-527.
- Grossman, P. I., (1990). **The Making of a Teacher: Teacher Knowledge and Teacher Education**. New York: Teachers College Press.

- Hativa, N. (2003). **Processes of Teaching**. Tel-Aviv: Academic Press for Developing Teaching Staffs. (În ebraică)
- Hsu, S. (2005). *Help-Seeking Behavior of Student-Teachers*. **Educational Research**, Vol. 47 (3) pp. 307 – 318
- Kagan, D. M. (1992). *Contexts for the Use of Classroom Cases*. **American Educational Research Journal** 30.(4) 703-723.
- Korthagen, F.A.J. (2001). **Linking Pregătirea practică de specialitate and Theory: the Pedagogy of Realistic Teacher Education**. L. Eearlboum Associates
- Kymicka, (1989). **Liberation, Community and Culture**, Oxford: Clarndon Press
- Kymicka, W. (1995). **Multicultural Citizenship. A Liberal Theory of Minority Rights**: Oxford: Oxford University Press
- Leinhardt, G., (1988). *Situated Knowledge and Expertise in Teaching*. In J. Calderhead, Ed. **Teachers' Professional Learning**. Falmer Press, pp. 146-168.
- Lincoln, Y., Guba, E. G. (1985). **Naturalistic Inquiry**. Newbury Park, CA. Sage. Ch. 11: *Establishing trustworthiness*. pp. 289-409
- Maskit, D. Weinstein, N. (2001). **I and My Pedagogical Instructor – Perception of Student-Teachers' Autonomy with Regard to Their Practical Training: Personality and Background Factors**. Haifa. Gordon College. (În ebraică)
- Richardson, V., (1996). *The Role of Attitudes and Beliefs in Learning to Teach*. In J. Sikula, Ed. **Handbook of Research on Teacher Education**. New York: Macmillan, pp.102–119.
- Sabirsky, S. (1990) – **Education in Israel: the Region of Different Paths** (pg. 47-138). 'Brerot' Publishing, Tel-Aviv (În ebraică)
- Sagi , D (1993). *Perceptual Learning in Preattentive Vision*. In O. Hikosaka, S. Yamagishi & S. Ebashi (Eds.), **Dynamics of Perception**, Biomedical Research Foundation, Tokyo. (Also as: **Biomedical Research**, 14, Supplement 4, 75-82.)
- Samocha, S. (1996). *Divisions in Israel: Toward the Peace Era*. Pp. 33-42 in **War and Peace**, Edited by Nurit Girtz and Benjamin Neuberger. Tel Aviv: The Open University of Israel. (În ebraică).
- Shkedi, A. (2003), **Qualitative Research – Theory and Practice**. Tel Aviv University: Ramot (În ebraică)

- Shkedi, A. (2003). **Words of Meaning. Qualitative Research – Theory and Practice.** Tel Aviv: Ramot Publications, Tel Aviv University (În ebraică).
- Shkedi, A. (2008). *Patterns of Pedagogical Instruction: from an Applied Approach to a Constructivist Experiential Approach.* In: **The Crisis of teaching: towards Improved Teacher Education** (Edited by Kfir and Ariav), Van-Leer Institute and Hakibbutz Hameuchad Publications (În ebraică)
- Shulman, L. (1986). *Those Who Understand: Knowledge Growth in Teaching.* **Educational Researcher**, 15(2).
- Siedentop, D. & Tannehill, D. (2000). **Developing Teaching Skills in Physical Education** (4th Ed). Mountain View, CA: Mayfield Publishing Company
- Strauss, A & Corbin, J. (1990). **Basics of Qualitative Research of Grounded Theory Procedures and Techniques.** Newbury Park: Sage.
- Tillema, H.H., (1995). *Integrating Knowledge and Beliefs: Promoting the Relevance of Educational Knowledge for Student Teachers.* In R. Hoz, and M. Zilberstein, Eds. **Partnerships of Schools and Institutions of Higher Education in Teacher Development**, MOFET, Jerusalem, pp. 9–24.
- Woolfolk Hoy, A. and Murphy, P. K., (2001). *Teaching Educational Psychology to the Implicit Mind.* In R. Sternberg and B. Torff, eds. **Understanding and Teaching the Implicit Mind.** Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum, pp.145-185.
- Yariv, Y. (1999). **Quiet in Class, Please.** Even Yehuda,Reches (În ebraică)
- Yonai, Y. (2003). **Teacher Education, the Component of the Pregătirea practică de specialitate in the Training of Teachers.** Jerusalem, Ministry of Education, Culture and sports (În ebraică)
- Zeichner, K. (2010). *Rethinking the Connections between Campus Courses and Pregătirea practică de specialitates in College-and University-Based Teacher Education,* **Journal of Teacher Education**, 61(1-2), 89-99
- Zeichner, K.M. (1990). *Changing Directions in the Pregătirea practică de specialitate: Looking Ahead to the 1990s.* **Journal of Education for Teaching** 16,105-132
- Zilberstein, M. Katz, P. (1998). *A Great Teacher, a Professional Expert: 3 Corners of Evidence to Examine Teacher “Asher”.* **Dapim**, 26 pp. 53-71 (În ebraică)

Zilberstein, N. (1998). *Reflective Teaching – Conceptual Clarification in Teacher- Education Programs*. In: Zilberstein, M. Peretz, M. Ziv, S. (Eds). **Reflection in Teaching – a Central Axis in Teacher Development**. Tel-Aviv: Mofet Institute. (În ebraică)